

STUDIUL 1

Evanghelia de pe Patmos

În această săptămână, intrăm într-un trimestru nou și într-un an nou. Cea mai bună formă de a intra într-un an nou este să ne consacram viața lui Dumnezeu, să urmăm Calea, care este Isus Hristos. În acest trimestru vom studia cartea Apocalipsa. Această carte ca toate celelalte cărți ale bibliei, este fascinantă, în mod deosebit pentru aspectul ei misterios pe care îl atribuie lumea. Persoanele care nu cunosc bine evanghelia și biblia, deseori folosesc cuvântul apocalipsa ca sinonim al tragediei. Spre exemplu: când o afacere sau o persoană eșuează, oamenii spun că a venit apocalipsa. Când vine un cataclism se spune că vine apocalipsa. Dar apocalipsa nu este sinonim cu distrugerea sau tragedia, așa că, primul lucru pe care îl vom studia în această săptămână este relaționat cu numele cărții. Ce înseamnă apocalipsa? Cuvântul apocalipsa înseamnă descoperire. Cartea Apocalipsa este o carte a descoperirilor. Apocalipsa 1: 1 spune :

1 Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan

Așa cum spune acest text, Apocalipsa nu are nimic de-a face cu lucruri ascunse, misterioase, nu are nimic de-a face cu cataclisme sau tragedii. Dumnezeu vrea să descopere ceva foarte important, ceva care se va întâmpla curând, ceva cu consecințe eterne pentru individ, familie și națiuni. Nimeni nu poate trăi azi fără să știe motivul pentru care se întâmplă lucrurile care se întâmplă. Ce este în spatele acestei sumbre panorame pe care o vedem? A creat Dumnezeu oamenii ca să-i parasească? Va continua moartea să cauzeze durere și să ne ia ființele iubite? Apocalipsa este răspunsul lui Dumnezeu pentru omul confuz și dezorientat al timpului în care trăim. Întrebarea este: cum putem să înțelegem această carte fără să fim victime ale fanatismului simplist? Adică aceluia care vede numai tragedii. Cum putem înțelege această carte fără să fim victimele complicațiilor teologice ale aceluiași om care face explicațiile atât de dificile încât nu înțelege nimeni nimic. Dacă această carte conține un mesaj atât de important pentru zilele noastre întrebarea este: ar fi limitat Dumnezeu interpretarea acestei cărți numai unor puțini privilegiați? Care este mesajul cărții Apocalipsa pentru tine azi? Ce vrea să-ți spună Domnul? Adu-ți aminte că textul spune că este descoperirea pentru robii Săi. Cine sunt robii lui Dumnezeu? Robii lui Dumnezeu sunt aceia care îl caută dintr-o inimă sinceră și dacă tu vrei să studiezi cartea cu o inimă curată, Dumnezeu îți va descoperi mesajul de o formă clară.

Partea a doua. Aici vedem scopul pentru care s-a scris această carte. Toți cei care au studiat scripturile acceptă că Ioan, ucenicul iubit, este autorul cărții. Când Ioan a scris cartea Apocalipsei era singurul supraviețuitor din ucenicii Domnului și era atât de cunoscut de bisericile creștine din acele timpuri, încât era suficient ca el să se prezinte ca Ioan, robul lui Hristos, ca toți să știe despre cine era vorba. Între Ioan și Isus exista o frumoasă istorie de dragoste, credință și comuniune care ne va ajuta să înțelegem cartea. Ioan a fost chemat de Isus într-un moment al vieții lui în care era doar un umil pescar, egoist și violent. Personalitatea lui era aspră. Oamenii îl știau ca fiul tunetului. Eu spun că, pentru că cineva să-ți spună fiul tunetului, nu era doar un porumbel timid. Era un om cu un caracter teribil și acest caracter i-a adus multe probleme și nefericiri. Ioan luptase ca să se schimbe, dar nu putuse până când n-a cunoscut pe Isus și a găsit în El secretul victoriei. În partasiia zilnică cu Domnul Isus caracterul Invatatorului a început să se reflecte în viața ucenicului. Dar, prezenta fizică a Domnului Isus între ucenici nu avea să fie pentru totdeauna. Într-o zi multimea a prins pe Isus, L-a crucificat și totuși L-au abandonat. Ucenicii cei mai îndrăzneți ca Petru au fugit ca să-și scape viața. Știi cine a fost singurul care a rămas cu Isus până în ultimul moment? A fost Ioan.

Scripturile spun ca dupa aceea Isus a inviat. Imagineaza-ti bucuria lui Ioan cand a vazut din nou pe Invatatorul lui iubit, dar si tristetea lui cand Domnul a anuntat plecarea Sa. Trebuia sa-i lase dar nu inainte de a le promite ca avea sa se intoarca. In cele din urma a venit ceasul plecarii. Dupa Cincizecime ucenicii s-au imprastiat in toate colturile lumii pentru a predica evanghelia. Ceea ce le dadea putere era promisiunea pe care le-a facut-o Isus ca avea sa se intoarca. Dar timpul trecea si El nu se intorcea. Au trecut 20, 50, 60 de ani si Domnul in aparenta nu-si indeplinea promisiunea. Din contra, poporul lui Dumnezeu era persecutat, Imperiul Roman domina lumea politica din acea vreme si dintr-o data cultul imparatului devine o religie. Toti trebuiau sa se inchine imparatului. Motivul era simplu: Imperiul Roman cuprindea o mare varietate de oameni din diferite tari si culturi. Cum sa se pastreze unitatea in mijlocul acestei diversitati? Istoria oameneasca demonstreaza ca nu exista un factor mai bun pentru a ajunge la unitate decat o religie comuna. Problema era ca niciun dumnezeu local n-ar fi putut fi acceptat de ceilalti, dar exista o figura cunoscuta si respectata in lumea politica a carei autoritate mergea dincolo de frontiere, culturi si dumnezei locali. De ce sa nu faca din imparat un fel de dumnezeu? Atunci oamenii au fost obligati sa-i dea slava imparatului si sa refuze sa faca acest lucru, nu insemna doar lipsa de religiozitate ci si un act de rebeliune. Daca cineva, refuza sa arda tamaie in fata bustului imparatului, se considera ateu, rebel si neloial. Dar noi stim ca un crestin nu putea sa-i dea slava imparatului, deoarece avea principii bazate pe legea lui Dumnezeu, unde se spunea sa se inchine doar Dumnezeului celui viu. Din acest motiv au fost persecutati crestini si au fost omorati cu miile. Intre toti imparatii, Adonisian a fost unul dintre cei mai rai. El a incercat sa stabileasca un guvern absolut, „divinitatea” lui prin intermediul holocausturilor publice: ardea pe unii crestini pe rug iar pe altii ii dadea la fiarele salbatice infometate ca sa-i devoreze. Chiar pe Ioan l-au dus la Roma sa-l judece pentru credinta lui. Acolo Ioan a dat marturie de dragostea lui entru Hristos, iar imparatul plin de ura a dat porunca sa fie bagat intr-un cazan cu ulei incins(asa spune traditia). Domnul Isus a pastrat insa pe robul Lui cu viata. Mai tarziu, prin decretul aceluiasi imparat, au trimis pe Ioan pe insula Patmos, o insula care face parte din arhipelagul grecesc si care se gaseste aproape de coasta Turciei de astazi.

Anul trecut in luna mai, sotia mea si cu mine am avut ocazia sa vizitam peatera unde se spune ca a fost intemnitat Ioan si unde a scris cartea Apocalipsa. In acea insula, in jurul anilor 95-96 era noastra s-a intamplat tot. Intr-o sambata, Ioan a fost dus in viziune pana la curtile ceresti pentru a putea vedea de acolo desfasurarea istoriei. Textul biblic spune: „ lucrurile pe care le-ai vazut, care au sa fie dupa aceasta”. Dumnezeu i-a dat lui Ioan mesajul din Apocalipsa pentru ca poporul Lui avea nevoie sa inteleaga ce se intampla. De ce parea ca Domnul Isus uitase de robii Sai? Unde era promisiunea revenirii Lui? De ce castiga injustitia? De ce oamenii rai aveau succes in timp ce aceia care slujeau lui Dumnezeu erau persecutati? Cine putea sa-i apere pe crestini? Ce puteau face ei? Ce speranta puteau sa mai aiba? Trecusera aproape 100 de ani si Hristos nu se intorsese. Intre crestini nu erau oameni cu putere sau intelepciune mare. Cum puteau sa infrunte puterea Romei pe care nimeni nu indraznea sa o provoace? Poporul lui Dumnezeu era pus in fata unei alegeri: ori se inchinau lui Cezar, ori mureau. Ori se inchinau lui Cezar, ori se inchinau lui Hristos, dar daca se inchinau lui Hristos mureau. Apocalipsa s-a scris printre altele, pentru a intari credinta copiilor lui Dumnezeu, pentru a le explica motivul in ceea ce priveste acea aparenta intarziere si pentru a le arata desfasurarea istoriei din acele zile pana la sfarsit. Nimic din ceea ce se intampla azi nu a ramas nedescoperit: razboaiele, exploatarea sociala si economica, explozia demografica, dezechilibrul climatic, tragediile, etc... . Totul a fost decoperit de aceasta carte, iar copilul sincer al lui Dumnezeu nu trebuie sa creada ca totul este un haos, trebuie sa vada dincolo de aparente, dar pentru aceasta trebuie sa inteleag cartea Apocalipsa.

Partea a treia. Aici vom vedea motivul pentru limbajul simbolic folosit de Ioan in aceasta carte. Daca asa cum am mai spus, Dumnezeu doreste sa explice totul copiilor Sai, de ce atatea simboluri? Pentru ca atunci cand vei citi Apocalipsa vei gasi: miei, coarne, bestii, sigiliu, trompeta, etc... . In aceasta carte sunt aproximativ 3000 de simboluri. Dar daca apocalipsa este o descoperire importanta pentru oameni, daca are de-a face cu adevaruri eterne, cu viata si moartea omului, de ce atata mister? Nu putea Dumnezeu sa dea mesajul Sau de o forma mai clara? Bineinteles! Dar adu-ti aminte ca atunci cand Ioan a scris Apocalipsa, biserica crestina era

persecutata de puterea politica a Romei, mesajul din aceasta carte prezenta caderea imperiului. Iti imaginezi ce s-ar fi intamplat cu biserica daca conducatorii Romei ar fi putut sa inteleaga aceasta carte? Pe de alta parte, vei realiza cand vei citi cartea ca exista o putere mai teribila ca Roma, puterea lui satana, iar poporul lui Dumnezeu trebuie sa existe pana la sfarsit, doar cei cu inima sincera pot sa inteleaga aceasta carte. Si tu poti fi un om cu inima sincera daca te lasi de preconceptii si studiezi cu mintea si inima deschise.

Partea a patra. Aici vedem ca Dumnezeu este tema centrala a cartii: Dumnezeu Tatal, Dumnezeu Fiul si Dumnezeu Duhul Sfânt. Tatal apare in Apocalipsa 1:8

Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul”, zice Domnul Dumnezeu, „*Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*”

Este același Dumnezeu care îi spune lui Moise următoarele : *14 Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.”* Și a adăugat: „*Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi.”* Acesta este Dumnezeul etern, Dumnezeu Tatal. Dumnezeu Duhul Sfânt este și El prezent. Apocalipsa 4:5 spune *5 Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.* Aici intrăm deja în limbajul simbolic pe care îl vom înțelege mai bine pe măsura ce înaintăm în studiu. Numarul 7 în cartea Apocalipsei este folosit ca simbol al perfecțiunii. Când spune șapte duhuri, nu vorbește de faptul că sunt șapte, ci în mod simbolic înseamnă lucrarea perfectă a Duhului Sfânt. În cele din urmă Isus, Dumnezeu Fiul este prezent pe tot parcursul cartii, din momentul nasterii Lui, când balaurul încearcă să-l înghită până la momentul revenirii Lui în slava.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu să vorbim de scopul cartii. Să citim Apocalipsa 22: 20,21

20 Cel ce adevărește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Amin! Vino, Doamne Isuse!

21 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Scopul final al acestei cărți este ca să pregătească lumea pentru revenirea Domnului Isus, dorința tuturor credincioșilor care citește și înțelege mesajul. Dar pentru a ne întâlni cu El trebuie să ne pregătim. Aici intervine al doilea verset pe care l-am citit, unde se vorbește de harul lui Hristos care ne ajută să ne pregătim. Pregătirea nu este o lucrare omenească, ci înseamnă o dependență a omului de puterea divină. Apocalipsa este descoperirea urgentă a unui lucru extraordinar pe care trebuie să-l știm, este ceva de viață și de moarte, salvare sau pierire, iar acest ceva este conflictul cosmic în care suntem implicați toți oamenii și pe care nu-l poate evita nimeni. Este o luptă care are consecințe eterne, batalia pentru a castiga inima fiecărui om, nu implică doar oamenii ci și forțele naturii. Numai că acest conflict ca și toate celelalte, ajunge la etapa finală și este foarte important ca oamenii să cunoască adevărurile bibliei. În cartea apocalipsei vei vedea că lucrarea de mântuire este de natură divină, dar vei vedea și că există o forță care vrea să te facă să crezi că poți face ceva ca să fi mântuit. De aceea trebuie să înțelegem cartea, deoarece de multe ori noi credem că slujim Domnului, dar în realitate ascultăm de glasul dușmanului. Este urgent să înțelegem mesajul cartii Apocalipsa, iar eu sper că la finalul acestui trimestru, tu și cu mine să fim cu adevărat îndrăgostiți de Isus Hristos și de lucrarea Lui și să fim gata să spunem: vino Doamne Isuse!

Domnul să te binecuvinteze!

Traducerea și Tehnoredactarea: Maria Badea

[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)